

Før jordpåkastelsen

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

Etter jordpåkastelsen

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

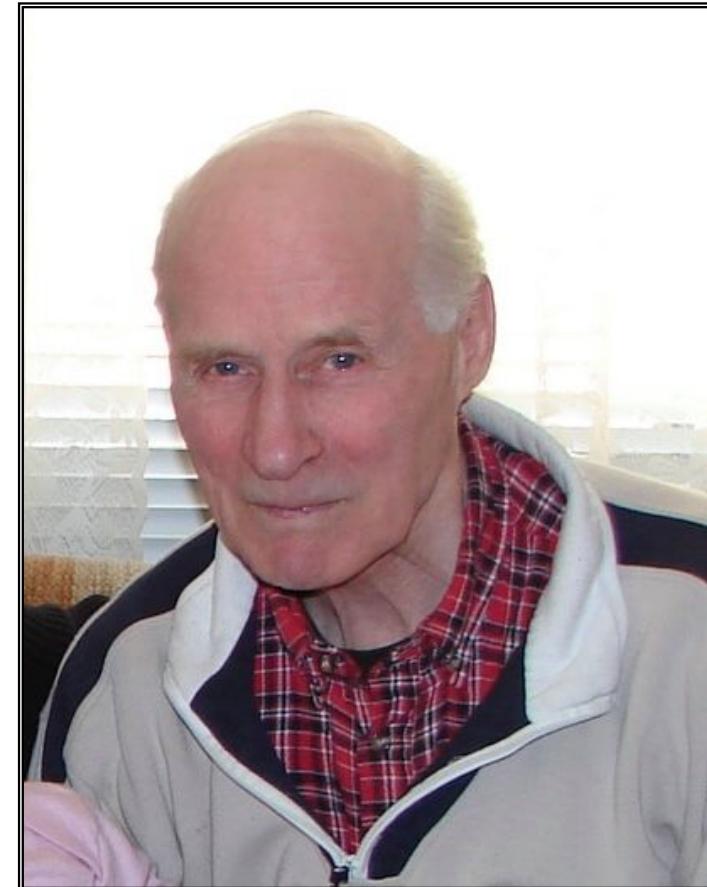
En varm takk til deg som var sammen med oss i dag.
Familien

Forrettende: Ellisiv Yttervik
Organist: Mika Lyngmo

www.sandbeg.no
Fagerlidal 18, Tlf. 778 34830

© innemory.no

Odd Furu

* 26.6.1935 † 9.3.2024

Målselv kirke

Onsdag 20. mars 2024

Åpningssalme

Jeg synger meg en blå, blå salme
når dagen svinger hatten til farvel
og ror med sakte åretak mot strender
dit alle dager ror når det blir kveld.
Da søker jeg min hvile
ved treets trygge rot
mens sankthansormer gløder grønt
i gresset ved min fot.
Da synger jeg min salme.

Jeg synger meg en blå, blå salme
og takker for all grøde som ble min.
For lyse døgn, for barneskritt i tunet
og dine gode kjærtegn mot mitt kinn.
Men øg for våkenetter,
som aldri unte ro,
men ga min dag et dunkelt drag
jeg aldri helt forsto.
Nå synger jeg min salme.

Jeg synger meg en blå, blå salme
til deg, du Hånd som sanker og som sår
og senker deg med signing over jorden
med legedom for alle våre sår.
Som byr oss rette ryggen,
stå opp og gå i strid.
Med løftet hode skal hver sjel
gå inn i Herrens tid.
Så synger vi vår salme.

Før talen

Måne og sol, skyer og vind
og blomster og barn skapte vår Gud.
Himmel og jord, allting er hans,
Herren vår Gud vil vi takke.
Herre, vi takker deg,
Herre, vi priser deg,
Herre, vi synger ditt hellige navn!

Jesus, Guds Sønn, død på et kors
for alle, for oss, lever i dag.
Ja, han er her, ja, han er her.
Herren vår Gud vil vi takke.
Herre, vi takker deg,
Herre, vi priser deg,
Herre, vi synger ditt hellige navn!

Ånden, vår trøst, levende, varm
og hellig og sterk, taler om Gud,
bærer oss frem dag etter dag.
Herren vår Gud vil vi takke.
Herre, vi takker deg,
Herre, vi priser deg,
Herre, vi synger ditt hellige navn!

Etter talen

Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høy, kor sterkt det susar
i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra
bekken fred og ro,
ingi klokke bera
honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg eingong blundar
i Guds faderarm.

